

73. Fra Husmand *J. Kristiansen Vad* af Hvornum ved Hobro om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 17. Januar 1910 af Folketingsmanden for Randers Amts 1. Valgkreds, *Moestrup*).

Andrageren, der i 1898 var indkaldt som Artillerist ved 3. Artilleribataillon, kom i September under Tjenesten til Skade med sit venstre Knæ og blev indlagt paa Garnisonssygehuset i København, hvor han behandlede for Ledevand i Knæet. Da Tiden nærmede sig, da Kompagniet skulde hjemsendes, bad han om at blive udskreven fra Sygehuset, for at han kunde blive hjemsendt sammen med sine Kammerater, idet han troede, at han var helbredet. Overlægen svarede imidlertid, at han kun kunde blive udskreven, naar han vilde frafalde Krav paa senere at faa Invalideunderstøttelse, hvis det skulde vise sig, at Knæet ikke var blevet rask. Han underskrev saa et Dokument, hvorved han gav Afkald paa eventuel Invalideunderstøttelse, og blev udskreven af Sygehuset et Par Dage før Hjempermitteringen den 28. Oktober. Kort efter gik det dog op for ham, at han havde taget fejl, Knæet var ikke helbredet. Under anstrengende Arbejde fik han Smærter i det, og det var til Stadighed svagere end det højre. Han indgav da i 1905 en Ansøgning til 3. Artilleribataillon om Invalideunderstøttelse med Anmodning til Bataillonens om at fremsende Ansøgningen, men han modtog nogen Tid efter Brev fra Bataillonens om, at Ansøgningen ikke kunde fremsendes, da han havde frafaldet Krav om Invalideunderstøttelse. I Efteraaret 1907 indgav han saa et Andragende direkte til Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen under Paaberaabelse af, at han i sin Tid, ung og uerfaren som han var, ikke havde betænkt de mulige Følger, da han underskrev hint Dokument, hvorved han frafaldt Kravet paa det, han nu netop søgte om. Han fik saa Tilbud om at blive frit indlagt til Observation paa Garnisonssygehuset i København, hvilket Tilbud han modtog, og laa derpaa i Januar 1908 i et Par Uger paa Sygehuset. Undersøgelsen gav til Resultat, at hans Ansøgning om Invalideunderstøttelse ikke blev bevilget. Da han imidlertid mener, at Knæskaden bestaar i uformindsket Omfang og fremdeles skader ham i hans Erhverv, anmoder han Folketinget om at foranledige, at Sagen paa ny bliver undersøgt, saa at han mulig kunde opnaa Erstatning for den Legemsskade, han har paadraget sig under Aftjeningen af sin Værnepligt.

4 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

74. Fra de *Postpakmestre*, der tidligere have tjent i Hæren som *Underofficerer*, om, at deres militære Tjenestetid maa blive medtagen ved Beregningen af Tjenestetiden og Pensionen i Postvæsenet. (Indbragt den 18. Januar 1910 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds, *L. Rasmussen*).

Til Støtte for deres Andragende anføre Andragerne, at den tilsvarende Tjenestetid alt er tildelt de Postpakmestre, der tidligere have været Landpostbude eller privat antagne Bude, at Tjenestetiden som Provinspostbud ligeledes godskrives Postpakmestre i Henhold til Lønningsloven af 1908 for Civiletaterne, og at Lønningsloven for Hærens Underofficerer af 1908 giver de Underofficerer, der overgaa i Civiletaterne, Ret til Oprykning i den nærmest højere Lønsats i disse Etater. Da Andragerne ere de eneste Tjenestemænd indenfor Postvæsenet, der ikke have faaet hele deres Statstjenestetid godtgjort, og Tjenesten i Hæren som Lærere for de indkaldte er lige saa almenuddannende som Tjenesten indenfor Postvæsenets Rammer, nære de Forvisning om, at deres Andragende vil blive velvilligt modtaget.

Andragendet har været hos Ministeren og er blevet besvaret afslaaende, hvad Spørgsmaalet om Beregningen af Tjenestetiden angaar, hvorimod Svaret er gunstigt med Hensyn til Pensionsberegningen.

1. Bilag med Afskrift af Ministeriets Svar medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.